Міністерство освіти і науки України
Київський національний торговельно-економічний університет
Національне агентство України з питань державної служби
Державне агентство з питань електронного урядування України
Національна служба здоров'я України

Всеукраїнська науково-практична конференція

«ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ»

24 жовтня 2019 року, м. Київ

Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу КНТЕУ заборонено

УДК 351/354
ББК У 58
М 43

М 43

Публічне управління та адміністрування на сучасному етапі державотворення [Електронне видання]: матеріали І Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 24 жовтня 2019 р.) / відп. ред. А. А. Мазаракі. – Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2019. – 160 с.

Тези Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції містять результати наукових досліджень, присвячених розкриттю актуальних питань публічного управління та адміністрування, наукового та практичного державного управління в сучасних умовах.

Матеріали представлено у авторській редакції. Відповідальність за зміст матеріалів несуть автори.

УДК 351/354
ББК У 58

Редакційна колегія: А. А. Мазаракі (відп. ред.), ректор, д.е.н., проф.; С. В. Мельниченко, проректор з наукової роботи, д.е.н., проф.; О.І. Міняйло, декан факультету економіки, менеджменту та психології, доц.; Н. Л. Новікова – завідувач кафедри публічного управління та адміністрування, д.е.н., проф.; Н.С. Орлова –д.н.держ.упр., проф.; Н. В. Мірко – доцент кафедри публічного управління та адміністрування, к. н.держ.упр.; Ю. І. Головня – доцент кафедри публічного управління та адміністрування, к.е.н., доц.; Ю. А. Сонько, заст. декана факультету економіки, менеджменту та психології, к.е.н., доц.

Відповідальний за випуск: Ю. А. Сонько, заст. декана факультету економіки, менеджменту та психології, к.е.н., доц.

© Київський національний торговельно-економічний університет, 2019

ЗМІСТ

Секція 1. Публічне управління для забезпечення сталого розвитку України 10

Бєлікова К.Г., **Потеряйко С.П.**, Удосконалення правового та організаційного механізмів державного управління в сфері цивільного захисту 10

Боковець В.В., Проблеми сучасної системи надання соціальних послуг в Україні 13

Гавкалова Н.Л., Ковтун М.В., Публічно-приватне партнерство в Україні через призму євпропейського досвіду 16

Доллінер П.Я., Класифікація етапів розвитку управління органами прокуратури України часів незалежності 19

Драган І.В., Забезпечення результативності при формуванні механізмів державного управління природокористуванням в Україні 23

Драган І.О., Кравчук К.М., Вплив корупційної діяльності на економічну політику держави 26

Ільченко В.М., Стратегії сталого розвитку як ефективний інструмент управління регіоном 29

Ковтун Е.О., Партнерство суспільства та влади як основа суспільного розвитку 32

Кучменко В.О., Дика О.С., Механізми публічного управління в сфері правоохоронних органів 35

Лукін С.Ю., Публічний простір в Україні на сучасному етапі державотворення 38

Макаренко А.М., Публічне управління та адміністрування домедичною допомогою в умовах надзвичайних ситуацій мирного часу 41

Махначова Н.М., Локалізація цілей сталого розвитку в громаді: тренд чи необхідність? 44

Міняйло О.І., Міняйло В.П., Державно-приватне партнерство як механізм залучення фінансових ресурсів 47

Нерсесов В.Р., Механізми державного управління об'єктами інтелектуальної власності 50

Романенко Є.О., Нові вимоги до виробництва та маркування органічної продукціїї 53

Сак Ю.А., Основні шляхи удосконалення політико-адміністративного реформування в Україні 56

Серьогіна Н.О., Ефективна зайнятість як складова національних інтересів 60

Славкова О.П, Підходи до визначення поняття публічне адміністрування 64

Соколовська В.В., Адміністративні послуги сучасного європейського рівня 67

Тихоненко О.О., Профайлінг в умовах управління державною безпекою 70

Халецька А.А., Формування умов сталого розвитку публічного управління в сфері зайнятості людей пенсійного віку 73

Харченко Т.О., Управління сталим розвитком сільських територій в умовах становлення системи публічного управління 76

Щетинін В.М., Сталий розвиток громади: сутність та особливості.. 78

Яровой Т.С., Моделювання системи національної безпеки України 81

Секція 2. Концепція цифрової економіки та суспільства у публічному управлінні 85

Бондарчук Л. В., Особливості управлінського консультування в сфері державного управління 85

Гулай В. В., Польський академічний дискурс е-демократії у сучасному публічному управлінні на локальному рівні 88

Косарєв Т.В., Загальний огляд розвитку електронного урядування в Україні 91

Лазебна І.В., Оцінка готовності України до електронного управління 94

Мохова Ю.Л., Інформаційне суспільство як чинник розвитку управлінських відносин 97

Новікова Н.Л., Електронні послуги в публічному управлінні 100

Orlova Nataliia, International experience in the development of e-governance 103

Сонько Ю.А., Бойко Л.В., Розвиток цифрової економіки України в умовах формування інформаційного суспільства 106

Смолич Д.В., Основні переваги електронних послуг та сервісів у публічному управлінні 109

Секція 3. Місцеве самоврядування у реалізації реформи децентралізації 112

Андрущенко Н.О., Значення історичного досвіду українського самоврядування для сталого розвитку суспільства 112

Бричко А.М., Модернізація сучасних механізмів управління на регіональному рівні 115

Горшков М.А., Формування механізму відтворення ресурсного потенціалу аграрного сектора в умовах запровадження реформи децентралізації 118

Дєгтяр О.А., Формування та реалізація державної політики сталого розвитку територіальних громад 121

Загурська-Антонюк В.Ф., Тростенюк Т.М., Сучасні тенденції трансформації державної влади у реалізації реформи децентралізації 124

Іванченко Г. В., Розробка інтегрованої стратегії розвитку міста (приклад м. Вінниця)..... 127

Канцур І.Г., Євтушенко Г.І., Проблеми кадрового забезпечення органів місцевого самоврядування..... 131

Козирєва О.В., Козирєв К.А., Практичні аспекти «розумного зростання об'єднаних територіальних громад..... 134

Павлюк В.В., Сучасна молодіжна політика: активізація молодіжного лідерства в існуючих та новоутворенних громадах..... 137

Рущенко Р.Є., Концептуальні засади децентралізації управління територіальними громадами..... 140

Самойленко Т.Г., Публічне управління в системі сталого розвитку сільських територій..... 144

Семенюк І.Ю., Соціальність відповідальність бізнесу як рушійна сила розвитку громади..... 147

Харченко Т.О., Николенко В.М., Впровадження інструментів проектного підходу в процес управління економічним розвитком сільських територій..... 150

Чечель А.О., Соціальна безпека в Україні: управління на рівні регіону..... 152

Шляхова Н.В., Роль громадськості в розвитку територіального утворення..... 155

Секція 4. Підготовка фахівців у сфері публічного управління та адміністрування..... 159

Бабчинська О.І., Сучасна парадигма підготовки фахівців з публічного управління та адміністрування..... 159

Вавренюк С.А., Проблемні питання при підготовці фахівців сфери вищої освіти..... 162

Головня Ю.І., Трубей О.М., Тренінгові технології у підготовці фахівців з публічного управління та адміністрування..... 164

Ільїна А.О., Компетентнісний підхід до підготовки фахівців у сфері публічного управління та адміністрування 167

Кириченко Г.В., Інформаційно-комунікаційні механізми в процесі формування позитивного іміджу органів державної влади 171

Клименко Т.І., Інноваційні методи формування іншомовної компетенції фахівців сфери публічного управління та адміністрування 174

Куцай Н.С., Куцай Ю.О., Кадрова політика в системі публічного управління та адміністрування 177

Лозовський О.М., Інноваційні підходи у сфері підготовки фахівців з публічного управління та адміністрування 180

Мірко Н.В., Актуальні питання впровадження інноваційних методів навчання в підготовку фахівців з публічного управління та адміністрування 183

Науменко Р.А., Професійна компетентність державних службовців: реальні кроки до перезавантаження влади 186

Пашко Л.А., Цивілізованість політико-управлінської еліти як запобіжник просідання демократичного фундаменту сучасної держави 189

Тесленко Н.О., Шашенко С.Ю., Реалізація державної мовної політики в освіті 192

Канцур І.Г., *здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня*
Університет державної фіскальної служби України,
м. Ірпінь, Україна
Євтушенко Г.І., *к.е.н., доц.*
Університет державної фіскальної служби України,
м. Ірпінь, Україна

ПРОБЛЕМИ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Розвиток України як заможної, міцної європейської держави неможливий без проведення певних реформ, у тому числі й адміністративних. У зв'язку з цим набуває особливого значення вдосконалення управління на місцевому рівні. Держава може бути міцною тільки за наявності сильних регіонів, а як свідчить світовий і вітчизняний досвід державотворення, системні форми можуть бути ефективними лише за умови залучення до них громадян, громадських інститутів та органів місцевого самоврядування. Ефективність муніципального управління залежить від його кадрового забезпечення, що потребує відповідної системи роботи з кадрами, яка являє собою планований і контролюючий процес, спрямований на підвищення кваліфікаційного рівня посадових осіб місцевого самоврядування. Так, залежно від того, наскільки ефективно і з урахуванням яких перспектив розвитку здійснюється кадрове забезпечення органів місцевого самоврядування, залежить оптимальність функціонування всієї системи державного управління.

Аналіз сучасних публікацій за цією проблематикою дозволяє констатувати, що проблеми кадрового забезпечення органів місцевого самоврядування, цільової підготовки управлінських кадрів нової генерації для цих органів влади постійно знаходяться в полі уваги науковців, що і обумовлює необхідність дослідження. Так питання кадрового забезпечення функціонування державних установ є дуже актуальним, адже від ефективного кадрового менеджменту та ефективного управління персоналом, чіткого розподілення обов'язків, контролю та моніторингу діяльності персоналу залежить динаміка державної установи та виконання нею стратегічних функцій [1].

Кадрове забезпечення державного управління в Україні характеризується значною сукупністю системних проблем, зумовлених як трансформаційними процесами в політиці, економіці, соціокультурній сфері, так і певними недоліками в кадровій роботі

щодо формування та реалізації державної кадрової політики. Передусім необхідно зазначити, що на сьогодні в Україні немає національної концепції та програми відновлення, розвитку й використання людського потенціалу. У невизначеному стані перебуває кадрова система країни, її інститути; недосконалим залишається нормативно-правове забезпечення державної кадрової політики.

Під кадровим забезпеченням ми розуміємо діяльність уповноважених суб'єктів з реалізації кадрової політики держави, в тому числі органів місцевого самоврядування, з метою забезпечення функціонування державного управління соціальними, технічними, біологічними об'єктами, яке здійснюється в умовах ринкової економіки з урахуванням демократичних засад побудови нашої держави із пріоритетним забезпеченням прав, свобод та законних інтересів особи, шляхом наповнення організаційних структур системи державного управління відповідними за професією та кваліфікацією кадрами, створення у них мотивації до ефективної праці, організації їх ефективного використання, професійного та соціального розвитку, досягнення раціонального ступеня мобільності персоналу, а також їх соціального захисту.

В сучасних умовах кадрове забезпечення місцевого самоврядування потребує суттєвого вдосконалення, що зумовлено низкою проблем, насамперед це:

- недосконалістю нормативно-правової бази з питань кадрового забезпечення сфери публічного управління;
- нестабільністю складу, недоліками в доборі, використанні й утриманні управлінських кадрів та порушенням принципу наступності в роботі;
- непрозорістю діяльності органів місцевого самоврядування в кадровій сфері;
- низкою проблем, успадкованих від попередньої влади, передусім корумпованістю, низькою моральністю, недотриманням вимог щодо політичної нейтральності;
- недостатнім рівнем професіоналізму та адміністративної культури посадових осіб місцевого самоврядування, недосконалістю системи їх підготовки та недостатністю ресурсного забезпечення цього процесу;
- непрестижністю служби в органах місцевого самоврядування, низьким рівнем соціальної мотивації та соціального захисту посадових осіб місцевого самоврядування;

- відсутністю цілісної кадрової системи та нерозвиненістю інститутів професіоналізації системи державного управління, передусім підготовки та використання кадрового резерву;

- недосконалістю громадського та державного контролю за діяльністю персоналу органів місцевого самоврядування, критеріїв та механізму об'єктивної оцінки їх роботи.

Дедалі гостріше постає питання формування якісно нової генерації управлінських кадрів – службовців органів місцевого самоврядування, свідома орієнтація та фаховий рівень яких відповідали б потребам часу, прагненням, сподіванням і вимогам українського народу до системи адміністративного забезпечення державного управління [2].

Для успішного розвитку кадрової політики необхідно спрямувати зусилля на реалізацію таких заходів, як: інтегрування системи управління людськими ресурсами у процесі реформування державної служби; розвиток такої кадрової політики, яка давала б можливість формувати та постійно оновлювати управлінський кадровий потенціал [3].

Важливою є думка про необхідність моделювання системи пошуку та добору кадрів в органах виконавчої влади України в умовах реформування державної служби; з'ясування шляхів, напрямків і проблем комплектування органів державної влади та місцевого самоврядування висококваліфікованими кадрами, здатними забезпечити необхідний рівень послуг, які б задовольняли потреби громадян [4]. Крім того, враховуючи відсутність системного підходу до формування кадрового резерву для державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, поза увагою залишається проблема доцільності формування кадрового резерву політиків та керівників громад. Шляхом розв'язання проблеми, на нашу думку, є створення інституту формування лідерів для місцевих органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад – Регіональний кадровий резерв.

Таким чином, вирішення зазначених вище проблем кадрового забезпечення органів місцевого самоврядування, на нашу думку, сприятиме підвищенню ролі керівників органів місцевого самоврядування як лідерів в управлінні процесами територіальних громад, якості та ефективності роботи органів місцевого самоврядування, удосконаленню методів прийняття управлінських рішень тощо.

Список використаних джерел

1.Канцур І.Г., Повч В. О. Проблеми та перспективи реалізації державної кадрової політики в Україні / І.Г. Канцур, В.О. Повч // Концептуальні засади менеджменту та фінансів в умовах глобальної нестабільності [Електронний ресурс]: зб. матер. VI Міжнар. наук.-практ. інт.-конф. «Актуальні проблеми менеджменту та фінансів в сучасних глобалізаційних процесах» (14.03.2019 р.). – Ірпінь: УДФСУ, 2019. – С. 472-474.

2. Кальниш Ю. Особливості кадрового забезпечення політичної реформи в Україні / Політична реформа – гарантія демократичного розвитку українського суспільства: наук.-метод. матер. на допомогу лекторам / за заг. ред. В. Лугового, В. Князєва. К.: УАДУ, 2003. 160 с.

3. Михненко А. Особливості моделювання системи пошуку та відбору кадрів в органах виконавчої влади України. URL: http://www.nbuv.gov.ua/ejournals/Dutp/2007-1/txts/07 mamvvu.htm

4. Медвідь А. Пріоритети сучасної державної кадрової політики в Україні. Актуальні проблеми державного управління на новому етапі державотворення: матер. наук.-практ. конф. за міжнар. участю, присвяч. 10-річчю Академії (Київ, 31.05.2005 р.): у 2 т. / за заг. ред. В. Лугового, В. Князєва. К.: Вид-во НАДУ, 2005. Т. 1. 364 с.

Козирєва О.В., *д.е.н., проф.*
Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна
Козирєв К.А., *магістр спеціальності «Публічне управління та адміністрування»*
Національний фармацевтичний університет,
м. Харків, Україна

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ «РОЗУМНОГО ЗРОСТАННЯ» ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

Розвиток територій є одним з головних пріоритетів реформування системи забезпечення економічного розвитку України. Забезпечення передумов стабільного зростання та формування умов для підвищення якості життя відбувається через перегляд існуючих підходів до регулювання розвитку, шляхом активізації процесів багаторівневого управління з акцентом на перенесення центрів ініціації економічних змін з загальнодержавного рівня на рівень